

mennesker til at komme ud af en vanskelig situation i deres liv med færre konflikter, så har vi måske også derudover hjulpet samfundet med færre sociale problemer senere.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er lige til ministeren, der kom ind på det dér med, at man her kan bruge socialkontoret, altså den sociale lovgivning.

Jeg synes, det skal nævnes og siges udtrykkeligt, at det altså ikke er måden at klare den ende af problemet på. Jeg tror, det var Finn Korsaa fra Ægteskabs- og Skilsmisserådgivningen, der forleden dag skrev i Politiken, at det jo næppe er dér, man går hen. Altså, sådan nogle mennesker henvender sig i almindelighed ikke på socialkontoret, når der er spektakler derhjemme af denne art.

Og det vil sige, det er en lidt tosset måde at slippe ud af den klemme, ministeren selv har sat sig i ved at gøre det meget tydeligt, at det er den tidlige rådgivning, der nytter noget, og den sene rådgivning, der nærmest er forgæves. Det er ikke noget, jeg siger for at køre diskussionen videre; jeg mener bare, det også skal være sagt her ved første behandling, at vi altså har lagt mærke til, at den løsning, ministeren foreslår dér, er ubrugelig. Man kan lige så godt sige, at man slet ikke synes, det er en offentlig opgave at gå ind på et tidligt tidspunkt, men netop fordi formålet er at afværge nogle sørgelige situationer, så var det jo klogt at sige, hvornår man skal gå ind, hvis man skal leve op til det formål.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Den senere rådgivning er bestemt ikke forgæves, for den kan forebygge mange problemer parterne imellem efter skilsmissen. Det kan godt være, mæglingen ikke lykkes, men derfor kan man godt forebygge problemer efterfølgende i deres liv, og derfor kan en rådgivning her være meget, meget relevant.

Det er muligt, mægling kunne være lykkedes tidligere, men det er ikke Justitsministeriets opgave at gå ind i et meget tidligt forløb og være myndighed til at hjælpe folk. Så må man henvende sig andre steder. Det kan man jo så gøre hos de private, som det har været nævnt; det kan man altså også gøre ved at henvende sig på socialkontorerne og anonymt få rådgivning, hvis man ønsker det. Det er der mulighed for, men det er efter min mening ikke Justitsministeriets opgave at gå ind dér, og derfor pegede jeg

på, at det kunne man med rette diskutere i andre sammenhænge, men ikke i Justitsministeriets regi.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår ikke helt ministerens begrundelse, for det er jo ministeren selv, som i bemærkningerne til loven argumenterer for, at grunden til, at ugifte samlevende ikke skal være omfattet, er, at det vil give en række praktiske problemer. Det er det argument, der bruges i bemærkningerne til lovforslaget på s. 4, 2. spalte, så det må altså have været inde i ministeriets overvejelser. Derfor er det jo lidt let at sige, nå jo, men det er, fordi det er ægteskabsloven, vi behandler her. Man har åbenbart diskuteret det og fundet ud af, at der er nogle administrative forhindringer.

Og det bliver så ikke bedre af, at man siger, nå jo, men man kan jo f.eks. søge råd i kommunerne. Ja, det er rigtigt, det kan man efter bistandsloven – sådan meget forskelligt fra kommune til kommune – men det kan folk, der er gift, jo også.

Hvorfor skal der så være den forskel mellem folk, der er gift, og folk, der er ugift samlevende? Det er det, der er interessant. Alle kan jo søge hjælp i kommunerne, så hvorfor en særlig lov for dem, der er gift? Hvorfor henviser vi så ikke bare i ægteskabsloven til muligheden for at søge hjælp efter bistandsloven i kommunerne?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu begynder jeg med en vis spænding at se frem til udvalgsarbejdet, for nu kan jeg ikke længere finde ud af, hvad formålet er! Er formålet alene at sige, at de, der har lyst til at få en chance for at komme lidt pænere ud af ægteskabet end ellers – de dér ganske få par, der siger ja tak på det dér sene tidspunkt, hvoraf så nogle af dem vil komme lidt pænere ud – dér kan vi sige, at så er det godt nok?

Jeg troede faktisk, formålet var at forebygge skilsmisse, forebygge, at de gik fra hinanden, og at det var dét, man var interesseret i, og det var til det formål, at en tidligere rådgivning var mere hensigtsmæssig.

Men nu kan vi jo kigge på det i udvalget, og så håber jeg ikke, at ministeren lægger sig fast på et så beskedent formål, som jeg synes jeg kunne høre her i det allersidste svar. Det har jeg ikke kunnet læse ud af hverken lovforslaget eller bemærkningerne, så jeg håber stadig væk, at det er lidt mere ambitiøst.